[1]धौतम्-तः-तवान्, [A]उपधावितम्-तः-तवान्, धावितः, दिधाविषितः, दाधावितः-तवान्;
धावः, प्रधावी, धावः, दिधाविषुः, दाधावः;
धावितव्यम्, धावयितव्यम्, दिधाविषितव्यम्, दाधावितव्यम्;
धावनीयम्, धावनीयम्, दिधाविषणीयम्, दाधावनीयम्;
धाव्यम्, धाव्यम्, दिधाविष्यम्, दाधाव्यम्;
ईषद्धावः-दुर्धावः-सुधावः; — —
धाव्यमानः, धाव्यमानः, दिधाविष्यमाणः, दाधाव्यमानः;
धावः, धावः, दिधाविषः, दाधावः;
धावितुम्, धावयितुम्, दिधाविषितुम्, दाधावितुम्;
[2]धावा, धावना, दिधाविषा, दाधावा;
[3]प्रणिधावनम्-प्रनिधावनम्, धावनम्, दिधाविषणम्, दाधावनम्;
[4]धावित्वा-धौत्वा, धावयित्वा, दिधाविषित्वा, दाधावित्वा;
प्रधाव्य, प्रधाव्य, प्रदिधाविष्य, प्रदाधाव्य;
धावम् २, धावित्वा २, धौत्वा २, } धावम् २, धावयित्वा २, } दिधाविषम् २, दिधाविषित्वा २, } दाधावम् २; दाधावित्वा २. }

(897) "धि धारणे" (VI-तुदादिः-1406. अक. अनि. पर.)
'– गतौ' इति द्रुमे।

---

1. क्त्वायामिड्विकल्पनात् निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति इण्निषेधे ऊठि, वृद्धौ च **धौतम्** इति रूपम्। 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति इण्निषेधस्यानित्यत्वपक्षे इटि **धावितम्** इत्यादयपि भवति। तस्य सूत्रस्यानित्यत्वं तु कृन्तत्यादेरीदित्करणात्, 'द्वितीया श्रितातीतपतित—' (2-1-24) इत्यत्र **पतित**ग्रहणाच्च ज्ञाप्यते।
2. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति स्त्रियां भावादौ अकारप्रत्ययः।
3. उपसर्गस्थान्निमित्तात् परस्य नेः 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति णत्वविकल्पः।
4. '**उदितो** वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इडभावपक्षे ऊडादिर्क भवति।

A. 'कृष्वन्तमाश्चर्यगतीरमूतिदं जगन्त्यवन्तं त्रिदशोपधावितम्॥' धा. का. 1.76.